

bemærke Følgende. Det vil erindres, at det i Stempeloven er foreskrevet, at alle nuværende Stempelbegunstigelser skulle anmeldes og godtgøres for Indenrigsministeriet inden en af samme fastsat Frist, og deri ligger altsaa, at de Vedkommendes Adkomst til at erholde Begunstigelsen vilde være forbrudt, hvis de ikke meldte sig inden denne Frist. Der er i denne Henseende viist al mulig lovsig Omgang, Beskjendtgjørelsen er thinglæst overalt i Landet, og der er indkommet en betydelig Mængde Anmeldelser, der vilde findes trykte som Anhang til selve Lovforslaget. Smidtidigt har jeg ikke opfattet Sagen paa den Maade, at dette skulde tages, om jeg saa tør sige, reent privatretlig, saaledes at de Begunstigelser, der hidtil have været givne, naar de vare anmeldte i rette Tid, skulde kunne opretholdes ved Loven, og omvendt være forbrudte, naar de ikke vare anmeldte i rette Tid. Der foreligger en heel Mængde af saadanne Stempelbegunstigelser, der have været givne til forskjellige Tider i meget forskjelligt Omfang og af meget forskjellige Grunde, alt eftersom til enhver Tid den ene eller anden Anskuelse var fremherskende, eller Vedkommende havde mere eller mindre stærke Talsmænd; men saadanne Hensyn har jeg ikke troet burde komme i Betragtning; jeg har derimod troet, at man burde see hen til, hvilke Begunstigelser der i det Offentliges Interesse vilde være de hensigtsmæssigste, og jeg har derfor modtaget alle de Anmeldelser, der ere indkomne, lige indtil Lovforslaget blev forelagt, forsaavidt de hørte ind under denne Kategori, og foreslaaet, at Begunstigelserne skulde vedblive at bestaae. Uagtet jeg nu rigtignok finder det hyderst paafaldende, at ikke engang det Barsel har kunnet virke, som har ligget deri, at Lovforslaget blev forelagt og forhandlet her i Rigsdagen, saa skal der dog fra min Side ikke være Noget til Hinder for, at de Sparekasser — om Banker antager jeg ikke, der vil blive Spørgsmaal — der endnu ikke have gjort Anmeldelse, men fremkomme med den, inden Loven bliver endelig vedtagen, blive medoptagne i Fortegnelsen, naturligviis under Forudsætning af, at de selv, eller de, der møde paa deres Vegne. — altsaa de ærede Rigsdagsmænd, der navnlig i denne Henseende maatte ville stille

Ændringsforslag — godtgjøre, at Begunstigelserne virkelig have været tilstede. Jeg haaber ogsaa, at der fra Thingets Side, hvis det i det Hele gaaer ind paa den Grundanskuelse, der har dikteret denne Lovs Affattelse, heller ikke vil findes Noget at erindre derimod. Jeg kan imidlertid kun beklage den forunderlige Egegylbigheid, som vedkommende Bestyrelser have udviist, idet det Barsel, der, som sagt, ikke alene er givet dem ved Thinglæsning og ved andre Beskjendtgjørelser, men ogsaa det Barsel, der er blevet givet ved Forhandlingerne i det andet Thing, ikke har kunnet formaae dem til i rette Tid at gøre Anmeldelse.

Hvad nu de enkelte Spørgsmaal angaaer, skal jeg ikke indlade mig paa, hvad den første ærede Taler ansøgte angaaende Nationalbanken; han har ikke bestridt den Opfattelse, som er udtalt i Lovudkastet, nemlig paa den ene Side at reservere Statsmagtens; den lovgivende Magts, Højhed ogsaa over Nationalbanken, og at haandhæve det Princip, at der i Landet ikke gives Nogen, der har Ret ligeoverfor Lovgivningsmagten, men paa den anden Side gøre gjældende, at der navnlig under den Sag, der her foreligger, ikke kan være Tale om et saa alvorligt Skridt, som det i ethvert Tilfælde vilde være at røre ved Nationalbankens Otkroy — altsaa opretholde de Begunstigelser, som deri ere givne samme. Dette er ikke blevet bestridt, ligesaa lidt her som i det andet Thing, hvor man maaskee var mere tilbøjelig til at accentuere Karakteren af „Overenskomsten“, der ligger i Otkroyen, end jeg vilde gøre, men Alle have været enige i, at det er et saa alvorligt Skridt at røre derved, at der ikke kan være Tale om at reise det Spørgsmaal, om man her skulde berøve Nationalbanken nogen af de her omhandlede Begunstigelser, som ganske viist ikke have nogen afgjørende Betydning for Nationalbankens hele Stilling, men som paa den anden Side vilde være et meget betænkeligt Præcedens med Hensyn til den hele Otkroy — men jeg skal ikke udtale mig videre herom. Hvad de private Banker angaaer, som ere oprettede ved Siden af Nationalbanken, da behøver den ærede Taler sandelig ikke at minde Regjeringen om deres Vigtighed og Betydning; jeg troer, at de til enhver Tid have fundet den